

trekking στους Δολομίτες του Ιταλικού Τιρόλου

ALTA VIATA #2

ο δρόμος των μύθων

Ιούλιος 2013



“

κάποιες κορυφές προβάλλουν προσιτές και φιλικές και κάποιες άλλες υψώνονται αγέρωχες και επιβλητικές σαν πύργοι μεσαιωνικών κάστρων... Ένα μονοπάτι γεμάτο από ειδωλολατρικούς και χριστιανικούς μύθους όπου περιπλανώνται αινιγματικά όντα ντυμένα με φύλλα δέντρων

”

1



2



3

Η διαδρομή μεγάλου υψόμετρου ALTA VIA No 2, γνωστή και ως ο δρόμος των μύθων, οδηγεί από την κοιλάδα Eisack όπου βρίσκεται η αρχαία πόλη Βίχην, μια πόλη άνω των χιλίων ετών όπου και συναντώνται η γερμανική και η λατινική κουλτούρα. Η διαδρομή αυτή, στην πραγματικότητα δίκτυο μονοπατιών, περνώντας μέσα από τα ορεινά συγκροτήματα Plöse, Peiterkofel, Puez, Sella, Marmolada, Geisler, Pale di San Martino και Feltriner Alps καταλήγει στην επίσης αρχαία πόλη Feltre.

Ένα μονοπάτι γεμάτο προκαταλήψεις από ειδωλολατρικούς και παλαιοχριστιανικούς μύθους, όπου περιπλανώνται "αινιγματικά όντα" ντυμένα με φύλλα δέντρων. "Φιλικόι γίγαντες, η θρυλική Κοντουρίνα, οι γοργοπόδαροι Γκοντέρες, η γλυκιά κόρη του ήλιου Σορεγγίνα, αισθησιακές νεράιδες ή βλοσυρές μάγισσες μπορούν να φανερωθούν ξαφνικά μπροστά σας. Φαύνοι, με κέρατα και πόδια τράγου (αντίστοιχοι με τους σάτυρους, τους συνοδούς του θεού Πανός) προστάτες των δασών και των βοσκών,

Κείμενο και επιμέλεια παρουσίασης:

Μάκης Τζωρτζίδης,

Φωτό: **Γρ. Κουβεριανός,**

Ι. Γιαννοπούλου και Μ. Τζωρτζίδης





μισόγυμνες νύμφες και τρομαχτικά τέρατα εμφανίζονται ξαφνικά στο δρόμο που οδηγεί στην Piazza del Diavolo, ένα πλατό με τη μορφή πελώριου τύμβου χωμένου μέσα σ' ένα όρυγμα στην καρδιά του Vette Feltrine απ' όπου, λένε, πηγάζουν όλα τα κακά του κόσμου.”

Η Alta Via No 2 προσφέρει μια μεγάλη ποικιλία από διαφορετικά τοπία και γεωλογικούς σχηματισμούς. Οι σκηνές εναλλάσσονται μεταξύ των βουνών από δολομιτικό πέτρωμα, όπως το Peiterkofel, το Geisler, η Sella, το Padon, το Pale και το Vette και από ασβεστολιθικό όπως η Marmolada. Κάποιες περιοχές όπως το Plose, Puez, Padon, Bocche και Vette αποτελούνται από τελείως διαφορετικό είδος πετρώματος με αποτέλεσμα να έχουν τελείως διαφορετική εμφάνιση προσφέροντας έντονες και εντυπωσιακές αντιθέσεις στους Δολομίτες.

Παρόλο που οι παγετώνες έχουν συρρικνωθεί τα τελευταία χρόνια λόγω της κλιματικής αλλαγής, εντούτοις ο παγετώνας της Marmolada εξακολουθεί να παραμένει μεγάλος και ίσως λίγο μικρότερος προς τη Fradusta.

Η ακολουθούμενη διαδρομή διασχίζει υψόμετρα μεταξύ 2100μ και 3000μ και χαρακτηρίζεται από έμπειρους πεζοπόρους από μετρίως δύσκολη ως δύσκολη. Μερικά σημεία απότομα ή και εκτεθειμένα είναι εφοδιασμένα με συρματόσχοινο για ευκολία και ασφάλεια του ορειβάτη (via ferrata). Υπάρχουν εναλλακτικές διαδρομές via ferrata με βαθμό δυσκολίας 3 και 4 για πολύ έμπειρους πεζοπόρους εφοδιασμένους με ειδικό εξοπλισμό. Εντούτοις τα ατυχήματα, παρά τα μέτρα ασφάλειας, δεν είναι αμελητέα και οφείλονται σε αντικειμενικούς ή σε υποκειμενικούς λόγους. Ο συνθηθέστερος λόγος είναι η απότομη αλλαγή του καιρού, φαινόμενο όχι τόσο σπάνιο για τις περιοχές αυτές.

Ολόκληρη η ALTA VIA No2, καλύπτει 340χλμ, ακολουθεί τη διαδρομή Innsbruck, Brennero, Bressanone με κατάληξη το Feltre και ολοκληρώνεται σε 22 περίπου μέρες. Αλλά το πιο δημοφιλές κομμάτι της είναι από



- 1. Στάση για φωτογράφιση της βασίλισσας των Δολομιτών Marmolada.**
- 2. Βαδίζοντας προς το καταφύγιο Puez.**
- 3. Με πολύ άνεση αυτή η κυρία κατεβαίνει τη via ferrata με το σκύλο της.**
- 4. Το καταφύγιο Genova.**
- 5. Η πρώτη επαφή με τη via ferrata.**
- 6. Εκίνηση νωρίς-νωρίς από το καταφύγιο Pisciadou. Η πορεία είναι μεγάλη.**
- 7. Πορεία προς το Passo Gardena.**

Brassanone ή Βρίκεν στο Feltre, μήκους 185χλμ. Η πορεία αυτή επιτυγχάνεται σε 13-15 μέρες.

Η αποστολή είχε δυο ομάδες: την πεζοπορική με 16 ορειβάτες και αρχηγούς τους Μάκη Τζωρτζίδη και Βασίλη Καπούλα και την ορειβατική με 5 ορειβάτες και αρχηγούς τους Δημήτρη Κυριάκη και Φώτη Στεργιάκη.

Α΄ ΠΕΖΟΠΟΡΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

Δευτέρα 29/7: Passo Rodella 1867m- Rifugio Genova 2297m 4km 03:00. Ανάβαση στο Sas de Putia 2875m 02:30.

Τρίτη 30/7: Rifugio Genova 2297m-Rifugio Puez 2445m 15km 06:00. Piz Duleda 2909m 02:30

Τετάρτη 31/7: Rifugio Puez 2445m- Passo Gardena 2121m- Rigugio Risciadu 2527m 10km 05:00

Πέμπτη 1/8: Rigugio Risciadu 2527m-Rif. Boe 2871m- - Passo Pordoi 2239m-Rifugio Passo Fedaiia 2057m 17km 07:00. Ανάβαση στη κορυφή Piz Boe 3152m 02:30

Παρασκευή 2/8: Ημέρα ξεκούρασης. Ανάβαση με τηλεκαμπίνα στη Marmolada Punta Roca 3250m. Μετάβαση με το πούλμαν στο Passo Valles 2031m

Σάββατο 3/8: Passo Valles 2031m-Passo di Venegiota 2363m-Rifugio Mulaz 2571m 6km 02:00. Ανάβαση στο Monte Mulaz 2904m 01:40

Κυριακή 4/8: Rifugio Mulaz 2571m-Passo Rolle 1920m 6km 02:00. San Martino di Castrozza με τηλεκαμπίνα Restoran Rosetta - Piz La Rosetta 2743m-Rifugio Pradidali 2278m 15km 06:00.

Δευτέρα 5/8: Rifugio Pradidali 2278m-Mga Canali-Rifugio Treviso 1631m 8km 04:00

Τρίτη 6/8: Rifugio Treviso 1631m-Force D' Oltro 2229m-Passo Regade-Passo Cereda 1361m 10km 06:00



8



10



9



11

8. Η θέα από τα 2840μ καταπληκτική. Το μονοπάτι οδηγεί προς το καταφύγιο Boe.

9. Ανάβαση στο Monte Mulaz 2904μ.
(φωτό Γρηγόρης Κουβερλιανός).

10. Ο δρόμος για το καταφύγιο δεν είναι πολύ εύκολος..

11. Στην κορυφή Rosseta
(φωτό Ιωάννα Γιαννοπούλου).

ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

Δευτέρα 29/7: Passo Gardena 2121m-via ferrata Tridentina-Rifugio Pisciadu 2527m 4km 05:00

Τρίτη 30/7: Rifugio Pisciadu 2527m-Furc della Roa 2851m-Rif. Boe2875m Passo Pordoi 2239m-rif. Dolomia 2074m 16.5km 07:00

Τετάρτη 31/7: via ferrata Marmolada-Punta Penia 3335m 07:00

Πέμπτη 1/8: via ferrata Trincee 07:00

Παρασκευή 2/8: Passo Valles 2031m-Passo di Venegiota 2303m-Sasso Arduini 2582m-Rif. Volpi di Misurata Mulaz 2571m 10km 04:00

Σάββατο 3/8: Mulaz 2571m-Passo delle Fede 2678m-Rif. Rosseta (Pedroti) 2581m 8km 05:00

Κυριακή 4/8: Rif. Rosseta (Pedroti) 2581m-Rif. Treviso 1631m 14km 07:00, via ferrata Canalone

Δευτέρα 5/8: Rif. Treviso 1631m- Force D' Oltro 2229m-Passo Regade-Passo Cereda 1361m 10km 05:00

Τρίτη 6/8: Ημέρα ξεκούρασης. Συνάντηση και των δυο ομάδων το μεσημέρι, επιβίβαση στο πούλμαν και αναχώρηση για τη Verona.

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ

Κείμενο: **Ιφιγένεια Μαχίλη**

Φωτό: **A. Χατζηβασιίλη, I. Μαχίλη**

29 Ιουλίου: Passo de Gardena (2121)-Refugio Pisciadu (2527)

Η δήμερη διάσχιση μας στους Δολομίτες θα άρχιζε με τη Via Ferrata Tridentina. Ξεκούραστοι λοιπόν με όρεξη, ενθουσιασμό, αλλά και 12 κιλά στο σακίδιο ο καθένας ξεκινήσαμε τελικά στις 11:30 από το πάρκινγκ του Passode Gardena. Με τη βοήθεια της σήμανσης των μονοπατιών και λίγο ψάξιμο αρχικά μπήκαμε στο 666Α, το μονοπάτι που θα οδηγούσε στη via ferrata. Στη σύντομη στάση στον εντυπωσιακό καταρράκτη φορέσαμε τον εξοπλισμό και μπήκαμε στην Tridentina με αναπομονή αλλά και τις πρώτες σταγόνες βροχής. Πατήματα, κρατήματα, σημάδια όλα ήταν ευδιάκριτα και εντός δυνατοτήτων και εμείς προχωρούσαμε προσεκτικά αφήνοντας πίσω μας και κάτω χαμηλά την υπέροχη θέα του τοπίου. Σύντομα ήρθε η βροχή, και η κίνηση στα σίδερα και το βράχο γλιστρούσε. Η αυξημένη επικινδυνότητα και δυσκολία δεν σχολιάστηκε από κανέναν αλλά είμαι σίγουρη ότι ήταν στο μυαλό όλων. Το μοναδικό δίλημμα έγινε πιο ψηλά στο ασφαλές αλλά στενό παταράκι όπου διακρίναμε ένα μονοπάτι προς το καταφύγιο. Επιλέξαμε -το γιατί δεν το κατάλαβα ακόμα-να συνεχίσουμε στη via ferrata. Η πρώτη ορατή επαφή με τον προορισμό μας από μακριά μας έδωσε στιγμιαία μια αίσθηση ανακούφισης "Ήμαστε κο-



ντά ... το βλέπουμε", αλλά η διαδρομή είχε άλλο σχέδιο για μας: άρχισαν τα «ωραία» στη γλώσσα του Φώτη, τα αρνητικά, οι τριβές, οι αντιστηρίξεις, πιο εκτεθειμένα περάσματα. Η διαδρομή μας τραβερσάριζε ανοδικά το βράχινο όγκο και μας οδηγούσε στην κρεμαστή γέφυρα και στην έξοδο από τη via ferrata. Φτάσαμε στο καταφύγιο Pisciadu (2528) μετά από περίπου 5 ώρες. Τακτοποιηθήκαμε και απολαύσαμε τα μακαρόνια μας, τη σουπιά, το κρέας και το άφθονο κόκκινο κρασί.

30 Ιουλίου: Pisciadu (2527)- Passo Fedaiia

Η πορεία μας την επομένη θα ήταν από τις μεγαλύτερες και τις πιο κουραστικές. Αυτό δεν το γνωρίζαμε αλλά σύντομα θα το διαπιστώναμε. Από το καταφύγιο πήραμε το μονοπάτι 666 που περνούσε πάνω από τη λίμνη, ανέβαζε πιο ψηλά και έβγαζε στην αντίθετη πλευρά του ορεινού όγκου μέσα από χιόνι αυτή τη φορά. Συνεχίσαμε με το 649και αποκεί με το 647 οδηγηθήκαμε κατηφορικά και φυσικά ανηφορικά στην αντίθετη πλευρά στο καταφύγιο Boe Barbergerhutte (2971) στις 10:30. Εκεί απολαύσαμε τους Ιταλικούς καφέδες μας και θεσπέσια Ιταλικά γλυκά και συνεχίσαμε την πορεία μας προς Forcella della Pordoi (2829). Η τραβέρσα ήταν γεμάτη κόσμο όλων των ηλικιών, οικογένειες, παιδιά, σκυλιά, και εξίσου μεγάλες ουρές ανέβαιναν στην ομώνυμη κορυφή Piz Boe. Φτάσαμε στο ομώνυμο διάσελο του Pordoi, όπου πολύς κόσμος ανέβαινε και κατέβαινε με lift. Ένα χιονισμένο τούνελ

οδηγούσε πεζοπορικά στο απότομο και πολλαπλώς τραβερσαριστό σαθρό μονοπάτι που κατέβαζε κάτω στο τουριστικό θέρετρο, Passo Pordoi Pordui. Προσπαθώντας να αποφύγουμε την καταπόνηση των γονάτων αλλά και πιθανά γλιστρήματα και ατυχήματα στις σάρες, υιοθετήσαμε έναν αργό αλλά σταθερό ρυθμό με στάσεις και φωτογραφίες της απότομης κλίσης και της απέραντης θέας μπροστά μας. Ήταν μεσημέρι όταν φτάσαμε στο Passo Pordoi. Ο έντονα τουριστικός χαρακτήρας της μικρής πόλης ήταν μια μεγάλη αλλαγή από το άγριο ορεινό τοπίο των προηγούμενων ημερών. Μία στάση για λίγο φαγητό και ξεκούραση και έχοντας ακόμα ώρες μπροστά μας, συνεχίσαμε την πορεία μας. Ακολουθώντας το 601 κατευθυνθήκαμε ακριβώς απέναντι από εκεί που ήρθαμε στο Rifugio B.ta Fedaroiia (2370). Πολύς κόσμος στην εκεί περιοχή, μεγάλοι και μικροί. Πέρασαμε από το Rifugio Vieldal Van (2432), όπου είχαμε και την πρώτη ορατή επαφή με τον ακόμα μακρινό προορισμό μας, τη λίμνη Lago di Fedaiia. Για αρκετή ώρα διασχίζαμε έναν ατελείωτο επιβλητικό ορεινό όγκο μέσα από καταπράσινες πλαγιές, μέχρι που η τελική απότομη κατηφόρα μας οδήγησε στη λίμνη. Ύστερα από 8 ώρες και συσσωρευμένη κόπωση φτάσαμε στο ξενοδοχείο μας, το Rifugio Dolomite, όπου ανακουφιστήκαμε με τη δροσερή μύρα μας στη γαλήνια ατμόσφαιρα της λίμνης, του καταπράσινου τοπίου και της απέναντι βράχινης κόψης των Crepesde Padon. Το Tirolο ήταν στις ομορφιές του.

COFFEE

ANYWHERE, ANYTIME

- Από τη καλύτερη κοσκίνισή καφέ.
- Το πρώτο διατροφικό υγιεινό καφέ & διαλυτό.
- Τα φυσικά /λευκά & το γλάστ του καφέ.
- Η συνεχώς αυξανόμενη ποσότητα καφέ & η ποσότητα του νερού.



GROWER'S CUP®



Ανοιξτε
τη συσκευασία



Προσθετε
1/2 litro νερό ή νερό



Αφήστε
να κοσκινιστεί για 15"



Σερβίρετε
1 φλιτζάνι καφέ

Ο καλύτερος καφές στην κλάση για μια αυθεντική εμπειρία καφέ! Αποκτήστε και απολαύστε στιγμιαίο!

POLO

www.polo.gr sales@polo.gr

Unit. Σπορσοκάου 12, Π. Πόλης, 17564, Τηλ. 210 9420201 Fax. 210 9420188

31 Ιουλίου: Via Ferrata Trincee

Στη θέση πεζοπορικής διάσχισης το πρόγραμμα έλεγε την Trincee, η οποία δέσποζε στα μυθικά των Ceresede Padon ακριβώς απέναντι από τη λίμνη Fedaiia. Βαθμολογία 4 στα 5 την έδιναν και αναρωτιόμασταν γιατί. Αποφασίσαμε να την προσεγγίσουμε από το τέλος της λίμνης ώστε όταν βρούμε από αυτήν να μας υπολείπεται απλά μια σύντομη κατάβαση στο ξενοδοχείο μας. Έτσι ύστερα από ένα πλούσιο πρόγευμα (πιο πλούσιο και νόστιμο δεν νομίζω ότι θα μπορούσαμε να έχουμε ποτε σε ορειβατικές εξορμήσεις) ξεκινήσαμε την πεζοπορική προσέγγιση από το πάρκινγκ στο τέλος της λίμνης στις 9. Με το 699 φτάσαμε στο καταφύγιο Padon και με λίγο ψάξιμο εντοπίσαμε την πρόσβαση στη via ferrata μέσω 636. Η αρχή ήταν εντυπωσιακή! Σύντομα βρεθήκαμε να ανάβουμε φακούς για να μπούμε στους σκοτεινούς λαβύρινθους των τούνελ που είχαν χτίσει οι Ιταλοί στον πόλεμο. Εντυπωσιακά και τα απρόσιτα ψηλά μυθικά που διακρίνονταν από τις διάφορες εξόδους του. Φωσφορίζοντα σημάδια μας καθοδήγησαν μέσα στο λαβύρινθο στην είσοδο της Trincee, στην οποία μπήκαμε κυριολεκτικά κρεμασμένοι στο γκρεμό. Η διαδρομή της via ferrata άρχισε από τη πλευρά της λίμνης και αργότερα συνεχίζε από την αντίθετη πλευρά. Τακτικά το σκαφάλωμα στο βράχο διανθίζονταν με περπάτημα σε μικρά διάσελα και πλατά. Όταν μπήκαμε σε δεύτερο τούνελ ο ενθουσιασμός μας ήταν απεριγράπτος και η συνεχόμενη πορεία μας πάνω στην κόψη του ορεινού όγκου ήταν συναρπαστική. Το τοπίο μοναδικό. Προς το τέλος της διαδρομής κάναμε μια στάση στο διάσελο που μας χώριζε από το τελικό και πιο ψηλό μυθί. Τα σιδερένια συρματόσκακα μας οδήγησαν κατακόρυφα μέχρι το πιο ψηλό του σημεία και φτάσαμε στην κατάβαση. «εδώ λίγο προσεκτικά» είπε ο Δημήτρης και μου φάνηκε μάλλον πιο ανησυχητικό παρά ανακουφιστικό. Είχαμε φτάσει στο πιο δύσκολο κομμάτι. Το ύψος του ήταν 4-5 σκονιές που κατεβαίνουν κάθετα και λίγο αρνητικά στο τέλος με ελάχιστα πατήματα και ανύπαρκα πιασίματα πέρα του συρματόσκαινου. Με μεγάλη προσοχή και αναγκαστική ψυχραμία κατεβήκαμε βοηθώντας ο ένας τον άλλον. Στις 5 ώρες, η Trincee είχε τελειώσει και εμείς αναπολούσαμε την υπέροχη αυτή εμπειρία ακόμα και ... το τελευταίο της κομμάτι. Μετά από 9 ώρες, συμπεριλαμβανομένης και της κατάβασης στη λίμνη, ίσως και να ήταν η πιο εντυπωσιακή μας μέρα στους Δολομίτες.



12

1 Αυγούστου: Marmolada (Punta Penia 3343)

Επιτέλους χειμερινό βουνό! Με το που άνοιξε το lift στις 830 προωθηθήκαμε μέχρι τα 2626 στο Rif. Piande Fiacconi και ξεκινήσαμε την πορεία αρχικά σε βραχώδες έδαφος και σύντομα στο χιόνι. Αν και η απόσταση που έπρεπε να διανύσουμε ήταν μικρή και η πορεία τραβερσαριστή, στα πρώτα μέτρα κιάλας η κλίση έγινε απότομη και η ανάβαση απαιτητική. Πιο ψηλά μία μικρή via ferrata μας οδήγησε στη διπλή πλαγιά και ομαλά προς την κορυφή. Έτσι στις 12 φτάσαμε κάτω από το μεγάλο σιδερένιο σταυρό της κορυφής και φωτογραφηθήκαμε όλοι μαζί απολαμβάνοντας την επιτυχημένη ανάβαση και την ατελείωτη θέα των γύρω αλπικών κορυφών. Η Άρια, όπως σε όλες τις προηγούμενες μέρες, κατέγραφε τα πάντα με το φακό. Ξεκουραστήκαμε στο καταφύγιο της κορυφής και φύγαμε για κάτω. Η πορεία μας όμως δεν τελείωνε εκεί. Πάντα υπάρχουν εκπλήξεις στο βουνό! Όσο και να μην θέλαμε να το πιστέψουμε η αλήθεια ήταν μία: το lift της κατάβασης δεν δούλευε! Έτσι, όπως όλοι οι άλλοι βέβαια, αναγκαστήκαμε να καλύψουμε μια υψομετρική διαφορά 1400 μέτρων με τα πόδια. Έχοντας συμπληρώσει 7-8 ώρες εκείνη τη μέρα, η εμπειρία των υπέροχων 5 πιάτων του βραδιού μας έγινε και αυτή εξίσου αξέχαστη.

2 Αυγούστου: Passo Valles (2.032)-Mulaz (2571)

Ορειβάτες και πεζοπόροι μαζί προωθηθήκαμε με το πούλιαν στο Malga Ciapela. Περιμένοντας την πεζοπορική ομάδα να επισκεφτεί τη δεύτερη κορυφή της Marmolada, την Punta Rocca με το lift, μας έδωσε την ευκαιρία να περάσουμε το πρωινό μας στη διπλή μικρή γραφική τουριστική πόλη για ψώνια, σουβενίρ, φωτογραφίες και -για να μην ξεχνιόμαστε, το περίφημο Ιταλικό παγωτό και καφέ! Μια σύντομη ανάπαυλα στις πολλαπλές διασχίσεις μας. Στο Passo Valles φτάσαμε το μεσημέρι και οι δύο ομάδες χωρίστηκαν για να συνεχίσουν η κάθε μία το δικό της πρόγραμμα. Η διαδρομή μας 751 ανηφορικά μας περνούσε αρχικά από ομαλές ηλιόλουστες πράσινες πλαγιές, τραβερσαρίζε δροσερές πετρώδεις κλίσεις και αργότερα οδηγούσε στην τελική απότομη βράχινη ανάβαση στον προορισμό εκείνης της μέρας. Το καταφύγιο Mulaz ήταν φωλιασμένο στο πίσω μέρος του βουνού, απέναντι από μια σειρά επιβλητικά μυθία, που ορθώνονταν μπροστά του, τα μυθία Fosobon. Ήπιαμε την καθιερωμένη μπίρα μας, τακτοποιηθήκαμε και απολαύσαμε το απόγευμά μας στην ξύλινη βεράντα του κα-



13

ταφυγίου. Εκείνο το γαλήνιο δροσερό απόγευμα χαλάρωσης, καταμεσής του ορεινού όγκου έμεινε στη μνήμη όλων μας. Κατά τις 10, όπως συνηθίζαμε, πέσαμε για ύπνο.

3 Αυγούστου: Mulaz (2571)-Rosetta (2578)

Από το ηρουχαστήριο του Mulaz την επομένη θα πηγαίναμε στην πολυπληθή Rosseta. Έτσι αρχικά κατευθυνθήκαμε με το 703 απέναντι από το καταφύγιο, περνώντας στην αντίθετη πλευρά των μυθικών με μία via ferrata. Εντυπωσιακά όλα, η χιονισμένη εκτενής τραβέρσα, το διάσελο ανάμεσα στα ψηλά μυθία, το Passo delle Faragole, και η κατάβαση στην αντίθετη πλευρά με ένα ασφαλισμένο πέρασμα. Μία απότομη σάρα μας οδήγησε στην κοίτη μιας κοιλάδας περιβαλλομένης από ψηλούς βράχους. Το τοπίο ήταν επιβλητικό όσο ποτέ, αλλά η ζέση και η συσσωρευμένη κούραση των ημερών δυσκόλευε το ρυθμό μας. Οι εναλλαγές τοπίου συνεχίζονταν θυμίζοντας έρημο με τους άπυρους ογκόλιθους, τα βράχια και τις πέτρες στην κοίτη του φαργαγιού και τις καταπράσινες πλαγιές πιο ψηλά. Άλλοι σε λιγότερες ώρες σε περισσότερες ώρες βρήκαμε το Rosseta Giovanni Petrotti να σφύζει από κόσμο ο οποίος ανέβαινε με το lift για να περάσει τη μέρα του ή να δοκιμάσει τις δυνάμεις του στις κοντινές via ferrata. Καθίσαμε με το Γιάννη στη μοναδική σκεπή θέση στο παγκάκι που εξασφαλίσαμε ελπίζοντας να αρνήσει λίγο να μας βρει ο ήλιος και δεν την εγκαταλείψαμε πριν αραιώσει ο κόσμος. Αργότερα δροσιστήκαμε με ένα υπέροχο γιαούρτι με φρούτα του δάσους και όλη η ομάδα πήραμε ένας ένας σειρά για το ... μπάνιο. Μεγάλη η σειρά! Πλύναμε μερικά ρούχα και απολαύσαμε έναν Ιταλικό espresso στο μπαλκόνι του καταφυγίου. Ημέρα έκλεισε με τις κουβέντες με τους συνοδοιπόρους Ιταλούς που γνωρίσαμε στην πορεία μας, το υπέροχο γεύμα συνοδευόμενο από κόκκινο κρασί και τα σχέδια της επομένης επί χάρτου.

12. Στην κορυφή της Marmolada, Punta Penia 3343μ.

13. Κατεβαίνοντας από την κορυφή Punta Penia, στον παγετώνα της Marmolada.

14. Στη Via Ferrata Trincee.

15. Διαδρομή προς Refugio Mulaz.



14



4 Αυγούστου: Rosetta (2578) - Treviso(1631)

Από τη Rosseta αρχικά με το 702 κατεβήκαμε χαμηλότερα με απανωτές τραβέρρες και μετά κατευθυνθήκαμε στην αριστερή πλευρά του ορεινού όγκου διακρίνοντας το S. Martino πολύ χαμηλότερα δεξιά μας. Συνεχίσαμε με το 715 περνώντας ένα ακόμα διάσελο ανάμεσα σε εντυπωσιακά ψηλούς όγκους και μια via ferrata. Από κει, σε μια ωρίτσα περίπου, πέρασαμε στην πίσω πλευρά του βουνού, στο καταφύγιο Pradidali (2278). Ήταν γύρω στις 11 όταν κάναμε μια στάση για λίγο φαγητό, ενυδάτωση και ξεκούραση. Είχαμε ακόμα πολύ δρόμο μπροστά μας. Η απότομη ανηφόρα σε πετρώδες έδαφος του 709 μας ανέβαζε ψηλά μέσα από χιονούρες και περάσματα μέχρι το διάσελο Passo delle Ledo. Είχαμε όλοι αρχίσει να συσσωρεύουμε κόπωση, αλλά το επιβλητικό τοπίο δεν άφηνε ακόμα πολλές ευκαιρίες να την συνειδητοποιήσουμε. Μια μεγάλη τραβέρρα με το 711 μέσα στον ήλιο και τη ζέση του μεσημεριού μάς έφερε αρχικά στο μικρό κλειστό καταφύγιο ανάγκης Βίνουας Minazio (2250) και μετά μας έριξε κάτω στο ποτάμι. Αν και η ορατή επαφή με το καταφύγιο στην απέναντι πλαγιά έπρεπε να είναι ενθαρρυντική, αυτό βρισκόταν ακόμα πολύ μακριά και η συνεχόμενη απότομη κατάβαση των 1000 μέτρων στη σάρα ήταν εξαντλητική. Έτσι, όταν φτάσαμε στο ποτάμι, η βουτιά ήταν πια επιτακτική ανάγκη. Ο παράδεισος ήταν εκεί! Το παγωμένο -σας διαβεβαιώνω- νερό ανέσταινε και νεκρούς. Στο καταφύγιο Treviso(1631) μετά από τις 9-10 ώρες της δύσκολης διάσχισης μας, ίσως τελικά να ήμασταν και πιο ξεκούραστοι από ό,τι περιμέναμε. Η δύση του

ηλίου στο μπαλκόνι, η καινούργια γνωριμία με το Γάλλο συνοδοιπόρο μας, που μόνος του έκανε ολόκληρο το AltaVia 2, έκλεισαν μια εξίσου υπέροχη μέρα.

5 Αυγούστου: Treviso (1631) - Passo Cerada (1369)

Αυτή θα ήταν και η τελική μας πορεία. Ξεκινήσαμε νωρίς με το 718. Το μονοπάτι μάς ανέβαζε πάνω από το καταφύγιο μέσα από δάσος και χαμηλή βλάστηση και έβγαζε στο Forc'd'Oltro (2229). Την μικρή στάση στο διάσελο ακολούθησε μία τρίωρη πορεία σε μια εκτενή, και κατά τόπους αρκετά εκτεθειμένη, τραβέρρα σε πράσινο και πετρώδες έδαφος. Βρισκόμασταν στην αντίθετη πλευρά του ορεινού όγκου και από ψηλά μπορούσαμε να δούμε την πόλη όπου θα κατεβαίναμε. Στην τελική κατάβαση πέρασαμε ανάμεσα από εντυπωσιακούς βράχους και μυτήκια και βαδίσουμε σε πυκνό δάσος και βλάστηση. Το μαλακό έδαφος και η δροσιά των δέντρων ήταν λυτρωτικά. Φτάσαμε στον προορισμό μας στις 1 το μεσημέρι και το απόγευμα ακολούθησε ξεκούραση στις ξαπλώστρες στο καταπράσινο γρασιδί του καταφυγίου.

Έτσι έκλεισαν οι ορειβατικές εξορμήσεις μας στο υπέροχο και απαιτητικό τοπίο των Δολομιτών. Η ελπίδα μας ήταν στο μέλλον να μην σταματήσουν ποτέ αυτές οι μοναδικές εμπειρίες στα βουνά του κόσμου, με ευκαιρίες να εκτιμούμε και να απολαμβάνουμε τα παραμυθένια τοπία και την κατάκτηση των κορυφών τους, αλλά και να συμπορευόμαστε σε αυτά μαθαίνοντας ο καθένας να ξεπερνάμε τις αδυναμίες μας και να κατακτούμε τα δικά μας βουνά.



στα πούπουλα!

ALASKA 900

1450gr
Pertex Quantum
Height
up to 190cm
Shoulders/foot
80/50cm
Limit temp -17°C

350mm

PANYAM 600

990gr
Pertex Quantum
Height
up to 190cm
Shoulders/foot
80/50cm
Limit temp -14°C

340mm

MYSTERIOUS TRAVELER 700

1280gr
Pertex Quantum
Height
up to 190cm
Shoulders/foot
80/50cm
Limit temp -11°C

290mm

LITE LINE 300

630gr
Pertex Quantum
Height
up to 185cm
Shoulders/foot
77/51cm
Limit temp -2°C

240mm

POLO Center

www.polo.gr info@polo.gr

Πατισίου 52 & Μεσογείων / Αθήνα Τηλ. 210 626643
Συγγρούλας 82 / Π. Φαίσης Τηλ. 210 3414200
Α. Ηρακλείου 375 / Ν. Ηράκλειο Τηλ. 213 2615600